

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 6

Rozeslána dne 27. února 1997

Cena Kč 12,-

O B S A H:

21. Zákon o kontrole vývozu a dovozu zboží a technologií podléhajících mezinárodním kontrolním režimům
22. Zákon o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů

21

ZÁKON

ze dne 24. ledna 1997

o kontrole vývozu a dovozu zboží a technologií
podléhajících mezinárodním kontrolním režimům

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ném naplňování zahraničněpolitických, bezpečnostních a obchodních zájmů státu v této oblasti.

ČÁST PRVNÍ
OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy zákona

(1) Tento zákon upravuje podmínky, za kterých lze vyvážet z České republiky nebo dovážet do České republiky zboží a technologie podléhající mezinárodním kontrolním režimům (dále jen „kontrolní režim“), a působnost orgánů státní správy v této oblasti.

(2) Orgány státní správy, které jsou odpovědné za uplatňování kontrolního režimu podle tohoto zákona, jsou povinny zohledňovat cíle mezinárodních institucí působících v oblasti mnohostranné kontroly strategického zboží a v oblasti nešíření jaderných, chemických a biologických zbraní, jichž je Česká republika členem nebo je vláda České republiky uznává, při součas-

Vymezení základních pojmů

§ 2

(1) Kontrolnímu režimu podle tohoto zákona jsou podrobeny

- a) zařízení, sestavy, výrobky, jejich části a součásti, materiály, software, chemické a biologické látky a viry, prekurzory,
- b) technologie, jimiž se rozumí informace a výrobně technické poznatky ve zhmotnělé podobě nebo na médiích pro elektronický přenos dat, modely, prototypy, technické výkresy a náčrtky, diagramy, světlotisky nebo příručky, nebo ve zhmotnělé podobě výcvikové nebo technické soupravy, jež mohou být použity k vyhotovení technických plánů k výrobě, k využití anebo přepracování zboží, včetně programového vybavení a technických údajů, avšak nikoliv zboží samotné,

které vzhledem ke svému charakteru dvojího užití mohou být použity pro civilní a pro vojenské účely (dále jen „kontrolované zboží“).

(2) Za kontrolované zboží se pro účely vývozu a dovozu považují i nebezpečné toxické látky, prekursor chemických zbraní a materiály, zařízení a technologie v jaderné oblasti, nakládání s nimiž v tuzemsku je upraveno zvláštními předpisy.¹⁾²⁾³⁾⁴⁾

(3) Seznam kontrolovaného zboží podle odstavců 1 a 2 stanoví prováděcí předpis.

§ 3

(1) Kontrolované zboží může z České republiky vyvézt nebo do České republiky dovézt fyzická osoba s dlouhodobým nebo trvalým pobytem na území České republiky⁵⁾ nebo právnická osoba se sídlem na území České republiky, jakož i zahraniční právnická osoba, je-li sama vývozcem nebo dovozcem (dále jen „vývozce“ a „dovozce“).

(2) Dovozem se pro účely tohoto zákona rozumí propuštění kontrolovaného zboží do celního režimu volného oběhu anebo do některého z režimů s ekonomickým účinkem, vývozem pak propuštění kontrolovaného zboží do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku nebo přidělení celně schváleného určení pro zpětný vývoz zboží, na základě rozhodnutí vydaného celním úřadem v řízení podle zvláštních předpisů.⁶⁾

§ 4

Všeobecné povinnosti vývozce, dovozce a uživatele

(1) Vývozce kontrolovaného zboží je povinen

- a) zajistit potvrzení o konečném užití kontrolovaného zboží a dodržení případných podmínek stanovených ve vývozní licenci,
- b) na žádost Ministerstva průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“) předložit po ukončení vývozu doklad o ověření dodávky vystavený příslušným úřadem země dovozu, stvrzující přijetí kontrolovaného zboží v povolené zemi určení,
- c) nejméně po dobu pěti let od konce kalendářního roku, v němž došlo k vývozu kontrolovaného zboží, vést evidenci, která obsahuje základní údaje nezbytné pro určení zboží

1. název a číselné označení zboží dle seznamu kontrolovaného zboží,
2. množství a hodnotu zboží,
3. označení licence,
4. datum prodeje,
5. jméno a adresu zahraničního smluvního partnera a konečného uživatele,
6. účel užití zboží,

včetně příslušných dokladů (obchodní smlouvy, záruky o užití, faktury, dopravní a jiné expediční dokumenty),

- d) při vývozu dovezeného kontrolovaného zboží dodržovat podmínky stanovené ve vývozní licenci zahraničního dodavatele,
- e) poskytnout nezbytnou součinnost při provádění kontrolní činnosti podle § 20 až 22.

(2) Dovozce kontrolovaného zboží je povinen

- a) po dobu nejméně tří let od uskutečnění dovozu kontrolovaného zboží a v případě vlastnictví ke kontrolovanému zboží po dobu trvání tohoto vlastnictví a nejméně po dobu tří let od převodu tohoto vlastnictví na jiného uživatele vést evidenci o kontrolovaném zboží, která obsahuje základní údaje nezbytné pro určení zboží,

1. název a číselné označení zboží dle seznamu kontrolovaného zboží,
2. množství a hodnotu zboží,
3. označení licence,
4. umístění zboží,
5. při dalším prodeji zboží jméno a adresu nového uživatele a datum prodeje,
6. účel užití zboží,

včetně příslušných dokladů (obchodní smlouvy, záruky o užití, doklady o případné výrobní spotřebě, faktury, dopravní a jiné expediční dokumenty),

- b) při změně uživatele kontrolovaného zboží v České republice písemně upozornit dalšího uživatele na skutečnost, že se jedná o kontrolované zboží, a informovat ho o podmínkách stanovených prvotním vývozcem, o podmínkách stanovených v dovozní licenci a o povinnosti dodržovat podmínky stanovené zvláštními předpisy pro jednotlivé druhy zboží; nový uživatel je přitom povinen vést o kontrolovaném zboží evidenci v rozsahu

¹⁾ Zákon č. 287/1993 Sb., o působnosti Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, ve znění zákona č. 85/1995 Sb.

²⁾ Vyhláška Československé komise pro atomovou energii č. 28/1977 Sb., o evidenci a kontrole jaderných materiálů, ve znění vyhlášky č. 100/1989 Sb.

³⁾ Zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.

⁵⁾ Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

Zákon č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb.

podle písmena a) a strpět průběžnou kontrolu prováděnou podle § 21,

c) poskytnout nezbytnou součinnost při provádění kontrolní činnosti podle § 20 až 22,

d) zabezpečit, aby pohraničnímu celnímu úřadu bylo nejpozději v okamžiku přechodu zboží přes státní hranici oznámeno, že se jedná o kontrolované zboží.

(3) Uživatel kontrolovaného zboží je povinen užívat kontrolované zboží jen k účelům uvedeným v licenci a plnit podmínky v ní stanovené, jakož i podmínky, které byly zahraničnímu vývozci stanoveny ve vývozní licenci, a dále plnit povinnosti jako dovozce podle odstavce 2 písm. a) až c).

ČÁST DRUHÁ POVOLOVACÍ ŘÍZENÍ

§ 5

Vývozce je oprávněn vyvézt a dovozce dovést kontrolované zboží jen na základě, v rozsahu a za podmínek stanovených v povolení ministerstva na vývoz nebo dovoz (dále jen „licence“) uděleném ve formě licence individuální, individuální otevřené nebo všeobecné.

Individuální licence

§ 6

(1) Individuální licence je písemné rozhodnutí ministerstva v předepsané formě podle § 7 odst. 2 umožňující vývozci nebo dovozci vyvézt nebo dovést stanovený druh a množství kontrolovaného zboží na základě smluvního ujednání mezi vývozcem nebo dovozcem a jeho zahraničním obchodním partnerem.

(2) Písemnou žádost o udělení individuální licence předkládá vývozce nebo dovozce ministerstvu po písemném projevu vůle zahraničního smluvního partnera učiněném za účelem uzavření smlouvy v oblasti obchodu s konkrétním druhem a množstvím kontrolovaného zboží. O udělení individuální licence je třeba požádat pro každou smlouvu, jejímž předmětem je vývoz nebo dovoz kontrolovaného zboží.

(3) Žádost o udělení individuální licence musí obsahovat

- jméno a sídlo vývozce nebo dovozce, popřípadě jméno a místo podnikání,
- identifikační číslo vývozce nebo dovozce, u fyzické osoby rodné číslo a místo trvalého nebo dlouhodobého pobytu na území České republiky,⁵⁾
- jméno a sídlo, popřípadě jméno a místo podnikání zahraničního smluvního partnera, případně tuzemského smluvního partnera,
- podpoložku kombinované nomenklatury celního sazebníku,
- název zboží podle obchodních dokladů a jeho číselné označení dle seznamu kontrolovaného zboží, jeho množství, cenu a označení výrobce,

f) název státu, do kterého má být kontrolované zboží vyvezeno nebo ze kterého má být dovezeno,

g) účel užití zboží,

h) název a sídlo, popřípadě dlouhodobý nebo trvalý pobyt konečného uživatele,

i) návrh na dobu platnosti individuální licence.

(4) Žádost o individuální licenci musí být doložena

a) návrhem na uzavření smlouvy anebo uzavřenou smlouvou mezi vývozcem či dovozcem a jeho zahraničním smluvním partnerem s přesnou specifikací kontrolovaného zboží včetně uvedení jeho množství,

b) při vývozu dovozním povolením příslušného orgánu státu dovozu nebo prohlášením zahraničního uživatele, že zboží nebude používáno k výrobě nebo vývoji jaderných, chemických a biologických zbraní, že bude používáno pouze k uvedenému účelu a nebude bez souhlasu země vývozu reexportováno; při dovozu obdobným prohlášením s písemným závazkem uživatele, že specifikované zboží bude užíváno k uvedenému účelu,

c) povolením Státního úřadu pro jadernou bezpečnost v případě dovozu a vývozu kontrolovaného zboží v jaderné oblasti vydaným podle zvláštního zákona,⁴⁾

d) na žádost ministerstva dalšími doklady umožňujícími řádné posouzení daného případu.

(5) Vzor žádosti o udělení individuální licence stanoví prováděcí předpis.

§ 7

(1) O žádosti o udělení individuální licence rozhodne ministerstvo.

(2) Rozhodnutí o udělení individuální licence pro vývoz nebo dovoz kontrolovaného zboží obsahuje

a) jméno, sídlo a identifikační číslo vývozce nebo dovozce, popřípadě jméno a místo podnikání, u fyzické osoby rodné číslo a místo trvalého nebo dlouhodobého pobytu na území České republiky,⁵⁾

b) podpoložku kombinované nomenklatury celního sazebníku,

c) název zboží, včetně číselného označení dle seznamu kontrolovaného zboží, jeho množství a cenu,

d) jméno a sídlo, popřípadě jméno a místo podnikání zahraničního smluvního partnera a jméno a sídlo konečného uživatele zboží,

e) dobu platnosti individuální licence,

f) případné další podmínky individuální licence vyplývající ze závazků, jimiž je Česká republika vázána,

g) datum vydání, razítko a podpis pověřeného pracovníka ministerstva.

(3) V rozhodnutí ministerstvo vymezí místo pro záznamy celních úřadů⁷⁾ o využívání udělené individuální licence.

§ 8

(1) Vývozce nebo dovozce oznámí ministerstvu objem realizovaných dodávek po jejich ukončení, nejpozději do dvou týdnů po ukončení platnosti individuální licence, není-li v podmínkách licence stanoveno jinak.

(2) V případě nevyužití individuální vývozní nebo dovozní licence oznámí vývozce nebo dovozce tuto skutečnost s odůvodněním neprodleně ministerstvu a udělenou licenci vrátí.

§ 9

Ministerstvo individuální licenci neudělí, jestliže

- a) vývozce nebo dovozce nesplnil podmínky stanovené v § 6 nebo
- b) vývozce nebo dovozce porušil podmínky kontrolního režimu anebo v souvislosti s touto činností porušil tuzemské či zahraniční právní předpisy v této oblasti nebo
- c) vývozce nebo dovozce nedodržel povinnost žádat o předběžný souhlas k jednání v případech stanovených v § 15 odst. 3 nebo
- d) je to odůvodněno zahraničněpolitickými, obchodními nebo bezpečnostními zájmy České republiky nebo
- e) nejsou splněny předpoklady stanovené ve zvláštním zákoně.³⁾⁴⁾

§ 10

Ministerstvo udělenou individuální licenci odejme, jestliže

- a) licence byla udělena na základě nepravdivých nebo neúplných údajů nebo
 - b) je to odůvodněno zahraničněpolitickými nebo bezpečnostními zájmy České republiky nebo
 - c) nebyly dodrženy podmínky stanovené v udělené licenci
- a) kontrolované zboží dosud nebylo zcela propuštěno do celního režimu nebo ke zpětnému vývozu.

§ 11

Proti rozhodnutí ministerstva o udělení, neudělení či odnětí individuální licence není možno podat rozklad. Tímto není dotčeno právo soudního přezkumu správního rozhodnutí.⁸⁾

Individuální otevřená licence

§ 12

(1) Individuální otevřená licence je písemné roz-

hodnutí ministerstva v předepsané formě podle § 13 odst. 1 umožňující konkrétnímu vývozci nebo dovozci vyvázet nebo dovážet kontrolované zboží stejného charakteru v opakujících se dodávkách.

(2) Ministerstvo může udělit individuální otevřenou licenci v případě předpokládaných opakovaných vývozu nebo dovozu kontrolovaného zboží ve stanovené zbožíové struktuře a teritoriálním rozsahu, pro určité časové období (zpravidla kalendářní rok), na základě písemné žádosti vývozce nebo dovozce.

(3) Žádost o udělení individuální otevřené licence musí obsahovat

- a) jméno a sídlo vývozce nebo dovozce, popřípadě jméno a místo podnikání,
- b) identifikační číslo vývozce nebo dovozce, u fyzické osoby rodné číslo a místo trvalého nebo dlouhodobého pobytu na území České republiky,⁵⁾
- c) podpoložky kombinované nomenklatury celního sazebníku,
- d) názvy zboží a jejich číselné označení dle seznamu kontrolovaného zboží, jeho předpokládané množství a celkovou cenu,
- e) názvy států, do kterých má být kontrolované zboží vyvezeno nebo ze kterých má být dovezeno,
- f) předpokládaný účel užití zboží,
- g) název a sídlo, popřípadě dlouhodobý nebo trvalý pobyt konečných uživatelů, jsou-li v době podání žádosti známi,
- h) návrh na dobu platnosti individuální otevřené licence.

(4) Žádost o individuální otevřenou licenci musí být doložena

- a) seznamem zahraničních obchodních partnerů,
- b) obchodními doklady prokazujícími předpokládané dodávky kontrolovaného zboží, k jehož vývozu nebo dovozu je vyžadována individuální otevřená licence, byly-li mezi tuzemským vývozcem nebo dovozcem a jeho zahraničním smluvním partnerem uzavřeny,
- c) povolením Státního úřadu pro jadernou bezpečnost v případě dovozu a vývozu kontrolovaného zboží v jaderné oblasti vydaným podle zvláštního zákona,⁴⁾
- d) na žádost ministerstva dalšími doklady umožňujícími řádné posouzení daného případu.

(5) Vzor žádosti o udělení individuální otevřené licence stanoví prováděcí předpis.

§ 13

(1) Rozhodnutí o udělení individuální otevřené

⁷⁾ § 11 zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

⁸⁾ § 248 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

licence pro vývoz nebo dovoz kontrolovaného zboží obsahuje

- a) jméno, sídlo a identifikační číslo vývozce nebo dovozce, popřípadě jméno a místo podnikání, u fyzické osoby rodné číslo a místo trvalého nebo dlouhodobého pobytu na území České republiky,⁵⁾
- b) podpoložky kombinované nomenklatury celního sazebníku,
- c) názvy zboží a jejich číselné označení dle seznamu kontrolovaného zboží, celkové množství a celkovou cenu,
- d) názvy států, do kterých může vývozce vyvážet anebo ze kterých může dovozce dovážet stanovené kontrolované zboží,
- e) dobu platnosti individuální otevřené licence a stanovené lhůty pro průběžná hlášení o realizaci,
- f) případné další podmínky, za kterých lze vyvážet nebo dovážet vymezené kontrolované zboží,
- g) datum vydání, razítko a podpis pověřeného pracovníka ministerstva.

(2) V rozhodnutí ministerstvo vymezí místo pro záznamy celních úřadů⁷⁾ o využívání udělené individuální otevřené licence.

§ 14

(1) Udělenou individuální otevřenou licenci lze odejmout za podmínek stanovených v § 10.

(2) Proti rozhodnutí ministerstva o udělení nebo odnětí individuální otevřené licence není možno podat rozklad. Tímto není dotčeno právo soudního přezkumu správního rozhodnutí.⁸⁾

§ 15

Předběžný souhlas k jednání

(1) Vývozce nebo dovozce kontrolovaného zboží může před předložením žádosti o udělení individuální licence předložit ministerstvu písemnou žádost o předběžný souhlas k jednání se zahraničním partnerem. V žádosti uvede předpokládané skutečnosti uvedené v § 6 odst. 3.

(2) O žádosti ministerstvo rozhodne do 30 dnů od jejího podání. Udělený předběžný souhlas může být změněn, došlo-li ke změně podmínek, za kterých byl vydán. Tento předběžný souhlas nenahrazuje udělení individuální licence.

(3) Prováděcí předpis stanoví, ve kterých případech vývozu nebo dovozu kontrolovaného jaderného, chemického a biologického zboží zvlášť významného z hlediska státních zájmů je vývozce a dovozce povinen požádat ministerstvo o předběžný souhlas k jednání se zahraničním partnerem před uzavřením smlouvy.

(4) Hlediskem pro zařazení kontrolovaného zboží mezi zvlášť významné podle odstavce 3 jsou

- a) stanovený objem vyváženého kontrolovaného

zboží v rámci jedné smlouvy ve vztahu k stanovené položce kontrolovaného zboží,

- b) technické a užitné vlastnosti kontrolovaného zboží zvyšující riziko jeho použití pro výrobu a šíření zbraní hromadného ničení,
- c) citlivost předpokládaného místa konečného užití kontrolovaného zboží vyváženého z České republiky z hlediska zahraničněpolitických zájmů státu anebo z hlediska zvláštních podmínek stanovených příslušným mezinárodním kontrolním režimem,
- d) kombinace podmínek uvedených v písmenech a) až c).

Všeobecné licence

§ 16

(1) Všeobecná licence umožňuje předem neurčenému dovozci nebo vývozci za přesně vymezených podmínek dovézt kontrolované zboží nebo ho vyvézt bez nutnosti žádat ministerstvo o licenci. Na dovoz a vývoz kontrolovaného zboží v jaderné oblasti se všeobecná licence nevzdává.

(2) Ministerstvo může vyhláškou vydat všeobecnou dovozní nebo vývozní licenci vymezující

- a) strukturu zboží,
- b) okruh států, jichž se všeobecná licence týká,
- c) podmínky, za nichž lze dovážet nebo vyvážet kontrolované zboží na základě všeobecné licence.

(3) V případě využití všeobecné licence se nepředkládá celním orgánům při dovozu nebo vývozu individuální nebo individuální otevřená licence a do celního prohlášení se uvede namísto čísla licence číslo vyhlášky, kterou byla příslušná všeobecná licence vydána.

§ 17

(1) Dvozce a vývozce, který hodlá dovážet nebo vyvážet kontrolované zboží na základě vydané všeobecné licence, je povinen

- a) před prvním využitím všeobecné licence provést u ministerstva písemně registraci, ve které uvede své obchodní jméno, sídlo, popřípadě jméno, bydliště a identifikační číslo, k tomu přiložit kopii výpisu z obchodního rejstříku, je-li v něm zapsán, nebo živnostenského oprávnění,
- b) oznámit ministerstvu změny v údajích zapisovaných do registrace anebo ukončení dodávek kontrolovaného zboží na základě všeobecné licence.

(2) Registrace provedená podle předchozích odstavců je platná pro použití všech vydaných všeobecných licencí.

§ 18

Ministerstvo může rozhodnout o vyloučení dovozce nebo vývozce z využívání všeobecných licencí, zjistí-li, že porušil podmínku v některé z nich stanovenou. Rozhodnutí zašle na vědomí Ministerstvu financí.

§ 19

Licenční řízení ve zvláštních případech

(1) Právnická nebo fyzická osoba uvedená v § 3 odst. 1 je povinna požádat o individuální vývozní licenci i při vývozu zboží, které není uvedeno v seznamu kontrolovaného zboží vydaném podle § 2 odst. 3, jestliže

- a) byla informována příslušným státním orgánem, že zboží je anebo může být zamýšleno, zcela nebo zčásti, k použití ve spojení s vývojem, výrobou, zacházením, provozem, údržbou, skladováním, odhalováním, zjišťováním nebo rozšiřováním chemických, biologických nebo jaderných zbraní, anebo s vývojem, výrobou, údržbou nebo skladováním řízených střel schopných takové zbraně nést, nebo
- b) ví, že zboží je zamýšleno, celé nebo jeho část, k použití ve spojení s činnostmi uvedenými v písmenu a).

(2) Povinnost požádat o individuální vývozní licenci podle odstavce 1 vzniká osobě v něm uvedené i v případě, že má důvody k podezření, že zboží může být použito, celé nebo jeho část, ve spojení s činnostmi uvedenými v odstavci 1 písm. a); této povinnosti se zproští, jestliže učinila příslušná opatření k zjištění skutečného použití vyváženého zboží a dostatečně se přesvědčila, že nehrozí jeho zneužití.

(3) Pro povolovací řízení platí v případech uvedených v odstavcích 1 a 2 ustanovení § 6 až 11.

ČÁST TŘETÍ
KONTROLA DODRŽOVÁNÍ PODMÍNEK
KONTROLNÍHO REŽIMU
A UPLATŇOVÁNÍ SANKCÍ

§ 20

Před rozhodnutím o udělení nebo neudělení licence provede celní úřad,⁹⁾ a jde-li o kontrolované zboží v jaderné oblasti, Státní úřad pro jadernou bezpečnost, ze svého podnětu, případně z podnětu ministerstva předběžnou kontrolu zaměřenou na ověření údajů uvedených v žádosti o licenci, na účel a vhodné podmínky užívání kontrolovaného zboží, k jehož dovozu byla vyžádána individuální nebo individuální otevířená licence.

§ 21

Orgány uvedené v § 20 provádějí v místě, kde se kontrolované zboží nachází, průběžnou kontrolu plnění podmínek stanovených v udělené licenci a všeobecných povinností stanovených v § 4. Provedou také kontrolu dováženého a vyváženého zboží, které není uvedeno v seznamu kontrolovaného zboží, mají-li in-

formace, že toto zboží může být použito k účelům uvedeným v § 19 odst. 1 písm. a). Kontrolu provedou rovněž v případě, že o to požádá ministerstvo nebo příslušný státní orgán státu dodavatele. O zjištěných nedostatcích informují ministerstvo.

§ 22

(1) Orgány uvedené v § 20 jsou za podmínek stanovených zvláštními předpisy⁹⁾ oprávněny při provádění předběžné a průběžné kontroly kontrolovaného zboží vstupovat do místností a prostorů, v nichž se kontrolované zboží nachází nebo podle příslušných dokladů nacházet má, nahlížet do spisů týkajících se kontrolovaného zboží a pořizovat o něm dokumentaci.

(2) Požádá-li příslušný státní orgán státu dodavatele o účast na provedení předběžné nebo průběžné kontroly, orgány uvedené v § 20 mu vyhoví s přihlédnutím ke zvláštním podmínkám vyplývajícím z jiných právních předpisů.⁹⁾

§ 23

K zabezpečení kontrolní činnosti vede Ministerstvo financí evidenci dovezeného kontrolovaného zboží a celní úřady evidenci ve své územní působnosti a poskytuje ministerstvu potřebné informace o uskutečněném vývozu nebo dovozu kontrolovaného zboží.

Ukládání sankcí

§ 24

(1) Jestliže vývozce, dovozce nebo jakákoliv jiná osoba přemístí kontrolované zboží z celního území České republiky do ciziny nebo z ciziny na celní území České republiky bez licence, ačkoli licence je tímto zákonem vyžadována, uloží se

- a) pokuta do výše 20 milionů Kč nebo pětinasobku ceny zboží, je-li tento pětinasobek vyšší než 20 milionů Kč,
- b) sankce propadnutí kontrolovaného zboží.

Sankce podle písmen a) a b) lze uložit samostatně anebo v souběhu.

(2) Jestliže vývozce, dovozce nebo uživatel dovezeného kontrolovaného zboží jiného než v jaderné oblasti neplní povinnosti stanovené v § 4, může být uložena pokuta až do výše 5 milionů Kč.

(3) Výše pokuty podle odstavců 1 a 2 se určí s ohledem na míru, význam a dobu ohrožení zahraničněpolitických, obchodních nebo bezpečnostních zájmů státu, popřípadě s ohledem na škodu vzniklou protiprávním jednáním. Tímto nejsou dotčeny sankce podle zvláštních zákonů.¹⁰⁾

§ 25

(1) Pokutu a propadnutí kontrolovaného zboží

⁹⁾ Např. zákon č. 28/1984 Sb., o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení, vyhláška Československé komise pro atomovou energii č. 100/1989 Sb., o bezpečnostní ochraně jaderných zařízení a jaderných materiálů.

¹⁰⁾ Např. zákon ČNR č. 13/1993 Sb., ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb.

podle § 24 uloží celní úřad příslušný podle celního zákona k projednávání celních deliktů rozhodnutím. Při rozhodování o uložení sankce propadnutí kontrolovaného zboží se přiměřeně použije ustanovení § 300 celního zákona. Celní úřad jím uloženou sankci vymáhá a vybírá.

(2) Pokutu a propadnutí kontrolovaného zboží lze uložit do dvou let ode dne, kdy bylo porušení zákona zjištěno protokolem o kontrolním zjištění, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy k porušení došlo. Odvolání proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 1 má odkladný účinek.

(3) Uložená pokuta je splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena, a je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(4) Kontrolované zboží, o jehož propadnutí bylo pravomocně rozhodnuto, prodá celní úřad zpravidla v dražbě; výtěžek z prodeje po odečtení nákladů prodeje je příjmem státního rozpočtu České republiky. Celní úřad přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení § 4 odst. 2 písm. b). Jde-li o kontrolované zboží v jaderné oblasti, postupuje se podle zvláštního zákona.⁴⁾

ČÁST ČTVRTÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 26

Ministerstvo vydá dovozci před dovozem kontrolovaného zboží spolu s individuální nebo individuální otevřenou licencí i dovozní certifikát v případě, kdy o něj požádá zahraniční dodavatel. Dovozní certifikát obsahuje údaje shodné s dovozní licencí.

§ 27

Celní úřad potvrdí dovozci po uskutečněním dovozu doklad o ověření dodávky, jestliže je tento doklad vyžadován zahraničním dodavatelem. V případě následného zjištění nesrovnalostí u dovezeného kontrolovaného zboží informuje prostřednictvím ministerstva příslušný státní orgán země vývozce.

§ 28

Na řízení podle tohoto zákona se vztahuje správní řád s odchylkami

- a) uvedenými v § 11 a § 14 odst. 2 ve věci odvolacího řízení, v § 15 odst. 2 ve věci lhůty pro udělení předběžného souhlasu k jednání a v § 25 odst. 1 ve věci místní příslušnosti celních orgánů při ukládání sankcí,
- b) uvedenými v části druhé tohoto zákona, kdy účastníkem řízení je osoba uvedená v § 3 odst. 1, a jde-li o řízení podle části třetí tohoto zákona, též

uživatel kontrolovaného zboží, jakož i jakákoliv jiná osoba uvedená v § 24 odst. 1,

- c) z práva účastníka nahlížet do spisů, pořizovat si z nich výpisy a vyjadřovat se k nim,¹¹⁾ pokud se týkají vyjádření příslušných státních orgánů a dokládají možné zahraničněpolitické nebo bezpečnostní zájmy státu vedoucí k postupu podle § 9 písm. d) a § 10 odst. 1 písm. b) tohoto zákona; správní orgán je však povinen v odůvodnění rozhodnutí uvést, z jakých vyjádření při svém rozhodnutí vycházel.

§ 29

(1) K zabezpečení důsledného provádění ustanovení tohoto zákona je ministerstvo oprávněno žádat od státních orgánů vyjádření k jednotlivým případům vývozu a dovozu kontrolovaného zboží z hlediska zahraničněpolitických a bezpečnostních zájmů státu a informace o účastnících zabývajících se vývozem a dovozem kontrolovaného zboží anebo o vývozcích a dovozcích žádajících o udělení licence k této činnosti, jakož i o jejich podnikatelské činnosti, jestliže se vztahuje ke kontrolovanému zboží. Příslušné státní orgány jsou povinny vydat vyjádření, pokud tomu nebrání zvláštní právní předpisy,¹²⁾ a to ve lhůtě 30 dnů anebo po dohodě s ministerstvem ve lhůtě přiměřeně prodloužené.

(2) V záležitostech upravených tímto zákonem je ministerstvo rovněž oprávněno spolupracovat s mezinárodními institucemi uvedenými v § 1 odst. 2 a poskytovat informace, k nimž se Česká republika členstvím v nich zavázala. Ministerstvo je oprávněno spolupracovat i se státními orgány jiných států zodpovědnými za plnění úkolů národního kontrolního režimu v oblasti kontrolovaného zboží.

§ 30

Rozhodnutí vydaná podle tohoto zákona nenahrazují rozhodnutí vydaná podle zvláštních předpisů.¹⁾⁻²⁾⁻³⁾⁻⁴⁾

§ 31

(1) Platná povolení k vývozu nebo dovozu kontrolovaného zboží vydaná podle dosavadních předpisů se považují za licence podle tohoto zákona. U dovezeného kontrolovaného zboží podle dosavadních povolení se v případě změny uživatele vztahuje na stávajícího uživatele namísto povinnosti žádat o povolení k jinému nakládání s kontrolovaným zbožím povinnost informovat dalšího uživatele, že se jedná o kontrolované zboží, a ruší se povinnost celních úřadů vést evidenci o pohybu kontrolovaného zboží po území České republiky.

(2) Povolovací řízení zahájena přede dnem účinnosti tohoto zákona budou ukončena vydáním rozhodnutí podle dosavadních předpisů.

¹¹⁾ § 23 a 33 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

¹²⁾ Např. § 8 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky.

§ 32

Ministerstvo vydá k provedení § 2 odst. 3, § 6 odst. 5, § 12 odst. 5 a § 15 odst. 3 tohoto zákona vyhlášku.

§ 33

Zrušují se:

1. Zákon č. 547/1990 Sb., o nakládání s některými druhy zboží a technologií a o jejich kontrole.

2. Vyhláška Federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 50/1992 Sb., kterou se provádí zákon č. 547/1990 Sb., o nakládání s některými druhy zboží a technologií a o jejich kontrole, ve znění vyhlášky Federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 505/1992 Sb., vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 22/1994 Sb. a vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 234/1994 Sb.

§ 34

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

22

ZÁKON

ze dne 24. ledna 1997

**o technických požadavcích na výrobky
a o změně a doplnění některých zákonů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

TECHNICKÉ POŽADAVKY NA VÝROBKY

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje

- a) způsob stanovování technických požadavků na výrobky, které by mohly ohrozit zdraví nebo bezpečnost osob, majetek nebo přírodní prostředí (dále jen „oprávněný zájem“),
- b) práva a povinnosti osob, které uvádějí na trh výrobky, které by mohly ohrozit oprávněný zájem,
- c) práva a povinnosti právnických nebo fyzických osob pověřených k činnostem podle tohoto zákona, které souvisí s tvorbou a uplatňováním českých technických norem (dále jen „normy“) nebo se státním zkušebnictvím.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) výrobkem jakákoliv věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k uvedení na trh,

- b) uvedením výrobku na trh okamžik, kdy výrobek poprvé přechází úplatně nebo bezúplatně z fáze výroby nebo dovozu do fáze distribuce jako zboží určené k prodeji nebo k uvedení do provozu,
- c) dovozcem fyzická nebo právnická osoba, která uvede na trh výrobek z jiného státu nebo uvedení takového výrobku na trh zprostředkuje,
- d) distributorem fyzická nebo právnická osoba, která výrobky prodává, jejich prodej zprostředkovává nebo jiným způsobem je poskytuje uživatelům, i když svou činností vlastnosti výrobků přímo neovlivňuje (dále jen „distribuuje“),
- e) technickými požadavky na výrobek vlastnosti výrobku z hlediska oprávněného zájmu, rozměrů, funkčnosti, jakosti, včetně požadavků na jeho název, pod kterým je prodáván, úprava názvosloví, znaků, zkoušení výrobku a zkušebních metod, balení, značení nebo označování výrobku a postupů pro posuzování shody výrobku s právními předpisy nebo s normami.

HLAVA II

**TECHNICKÉ PŘEDPISY, NORMY
A POVINNOSTI VÝROBCŮ
DOVOZCŮ A DISTRIBUTORŮ**

§ 3

Technické předpisy

Technickým předpisem pro účely tohoto zákona je právní předpis, vyhlášený ve Sbírce zákonů České

republiky,¹⁾ který obsahuje technické požadavky na výrobky nebo s nimi spojené závazné výrobní, případně kontrolní, evidenční nebo jiné administrativní postupy a metody.

§ 4

Normy

(1) Norma je dokument vytvořený podle tohoto zákona a označený písmenným označením ČSN, jehož vydání bylo oznámeno ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (dále jen „Věstník Úřadu“).

(2) Název česká technická norma a písmenné označení ČSN nesmějí být použity k označení jiných dokumentů.

(3) Norma poskytuje pro obecné a opakované používání pravidla, směrnice nebo charakteristiky činností nebo jejich výsledků zaměřené na dosažení optimálního stupně uspořádání ve vymezených souvislostech.

(4) Norma se stává harmonizovanou normou, je-li tak určena pro splnění technických požadavků na výrobky vyplývajících z technického předpisu

a) Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (dále jen „Úřad“) pro splnění technických požadavků na výrobky vyplývajících z nařízení vlády, vydaného podle tohoto zákona, nebo

b) ministerstvem nebo jiným ústředním správním úřadem, v jehož působnosti je dozor nad dodržováním příslušného technického předpisu v ostatních případech – ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad tuto skutečnost bezodkladně oznámí Úřadu.

(5) Úřad oznamuje ve Věstníku Úřadu určení harmonizované normy s uvedením technického předpisu, k němuž se vztahuje.

(6) Splnění harmonizované normy se v rozsahu jejího obsahu považuje za splnění požadavků stanovených technickým předpisem, k němuž se harmonizovaná norma vztahuje.

§ 5

Zabezpečení tvorby norem

(1) Tvorbu a vydávání norem v rozsahu vymezeném tímto zákonem zaručuje stát.

(2) Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „Ministerstvo“) může pověřit právnickou osobu zabezpečováním tvorby a vydáváním norem (dále jen „pověřená právnická osoba“). Toto pověření je nepřevoditelné. Po dobu, po kterou je toto pověření platné, nesmí být touto činností pověřena jiná právnická osoba. Na udělení pověření není právní nárok.

(3) Ministerstvo rozhoduje o pověření právnické osoby na základě její žádosti. Posuzuje přitom ze-

jména, zda žadatel bude schopen plnit všechny podmínky stanovené tímto zákonem.

(4) Pokud pověřená právnická osoba neplní podmínky stanovené v tomto zákoně a v rozhodnutí o pověření nebo pokud o to požádá, Ministerstvo pověření zruší.

(5) Rozhodnutí o pověření právnické osoby, jakož i zrušení tohoto rozhodnutí zveřejní Ministerstvo ve formě sdělení ve Sbírce zákonů České republiky.

(6) Pokud nejsou tvorba a vydávání norem zabezpečeny pověřenou právnickou osobou, zabezpečuje plnění jejích úkolů Úřad.

(7) Náklady na tvorbu norem hradí ten, kdo požaduje jejich zpracování. Náklady na tvorbu norem, především harmonizovaných norem, zpracovaných na základě požadavku ministerstev nebo jiných ústředních správních úřadů a náklady spojené s členstvím v mezinárodních a evropských normalizačních organizacích hradí stát.

(8) Normy vydané na jakémkoliv nosiči smějí být rozmnožovány a rozšiřovány jen se souhlasem právnické osoby pověřené jejich tvorbou a vydáváním nebo za podmínek stanovených v odstavci 6 se souhlasem Úřadu.

§ 6

Podmínky tvorby a vydávání norem

Při tvorbě a vydáváním norem musí být zajištěny podmínky stanovené v rozhodnutí o pověření, kterými jsou zejména

- a) včasné zveřejňování oznámení o připravovaných návrzích norem a vydaných normách ve Věstníku Úřadu,
- b) jednotnost a vzájemný soulad norem a jejich soulad s právními předpisy,
- c) využívání dosaženého stupně rozvoje vědy a techniky,
- d) uplatňování ochrany oprávněného zájmu,
- e) plnění povinností vyplývajících z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, z členství v mezinárodních a evropských normalizačních organizacích a využívání výsledků mezinárodní spolupráce,
- f) projednání návrhu normy s každým, kdo se ve lhůtě stanovené ve zveřejněném oznámení o zahájení zpracování návrhu normy přihlásí u osoby uvedené v tomto oznámení, nebo s každým, kdo zašle své stanovisko ke zveřejněnému návrhu normy ve lhůtě stanovené v oznámení o jeho zveřejnění,
- g) řádná distribuce vydaných norem do dvou týdnů po doručení objednávky.

¹⁾ Zákon ČNR č. 545/1992 Sb., o Sbírce zákonů České republiky.

§ 7

Informační povinnosti

(1) Informaci o návrhu technického předpisu, jeho změny nebo doplnění zasílaného k zaujetí stanoviska ministerstvům, jiným ústředním správním úřadům a České národní bance, k němuž se vztahuje informační povinnost vyplývající z mezinárodních smluv, předávají ministerstva, jiné ústřední správní úřady a Česká národní banka Úřadu. Obdobně postupuje vláda, pokud se vyjadřuje k návrhům zákonů, jejich změn nebo doplnění, jedná-li se o návrhy technických předpisů.

(2) Pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, nesmí být návrh technického předpisu předložen ke schválení před uplynutím jí stanovené lhůty pro podání připomínek.

(3) Úřad jako informační místo zabezpečuje v rozsahu stanoveném mezinárodními smlouvami

- a) oznamování o návrzích technických předpisů, norem a postupů pro posuzování shody do zahraničí a
- b) informování o obdobných zahraničních návrzích uveřejněním ve Věstníku Úřadu.

§ 8

Povinnosti výrobců, dovozců a distributorů při uvádění výrobků na trh

(1) Výrobce a dovozce je povinen uvádět na trh jen bezpečné výrobky.

(2) Bezpečným výrobkem je výrobek, který za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek užití nepředstavuje po dobu stanovené nebo obvyklé použitelnosti žádné nebezpečí nebo jeho užití představuje pouze minimální nebezpečí, které lze považovat za přijatelné při užívání výrobku vzhledem k odpovídající vysoké úrovni ochrany oprávněného zájmu.

(3) Při posuzování bezpečnosti výrobků se podle povahy výrobků sledují

- a) vlastnosti výrobku, včetně jeho životnosti, složení, balení a návodů pro jeho montáž a uvedení do provozu, užití (včetně vymezení prostředí pro užití), údržbu a likvidaci, které musí být uvedeny v českém jazyce,
- b) vlivy výrobku na další výrobky, jestliže lze důvodně předpokládat, že výrobek bude užíván s dalším výrobkem nebo výrobky,
- c) způsoby předvádění výrobku, jeho označení a návody pro použití a likvidaci výrobku a jakékoliv další údaje a informace poskytnuté výrobcem,
- d) kategorie uživatelů, kteří mohou být vážně ohroženi při užití výrobku, zejména děti.

(4) Možnost dosažení vyšší technické úrovně nebo dostupnost jiných výrobků lépe uspokojujících oprávněný zájem nesmí být důvodem pro to, aby výrobek byl považován za výrobek ohrožující oprávněný zájem.

(5) Za bezpečný se považuje výrobek

- a) splňující požadavky příslušného technického předpisu, nebo
- b) pokud pro něj technický předpis neexistuje, bud splňující požadavky norem, anebo odpovídající stavu vědeckých a technických poznatků známých v době jeho uvedení na trh.

(6) Dbát o uvádění bezpečných výrobků na trh je též povinen distributor, který zejména nesmí distribuovat výrobky, o kterých na základě informací, které má, a svých odborných znalostí ví nebo může předpokládat, že tomuto požadavku neodpovídají.

(7) Výrobce, dovozce nebo distributor je dále podle povahy výrobků povinen zejména

- a) poskytnout uživatelům informace, které jim umožní posoudit obvyklé nebo rozumně předvídatelné nebezpečí spojené s užíváním výrobků, které by mohlo ohrozit oprávněný zájem po dobu předpokládané životnosti výrobku, pokud toto nebezpečí není zřejmé bez odpovídajícího upozornění. Tato informace nezbavuje žádnou osobu povinnosti dodržovat požadavky na bezpečnost výrobků stanovené v právních předpisech,
- b) učinit opatření, aby jednotlivé výrobky nebo výrobní partie výrobků, které mohou představovat možné ohrožení oprávněného zájmu, byly snadno identifikovatelné.

HLAVA III

STÁTNÍ ZKUŠEBNICTVÍ

§ 9

Státní zkušebnictví

Státní zkušebnictví je soubor činností uskutečňovaných Úřadem a právníky nebo fyzickými osobami pověřenými podle tohoto zákona, jejichž cílem je zabezpečit u výrobků stanovených podle tohoto zákona posouzení shody s požadavky technických předpisů.

§ 10

Certifikace

Certifikace podle tohoto zákona je činnost nezávislé autorizované nebo akreditované osoby, která vydáním certifikátu osvědčí, že výrobek nebo činnosti s výrobou související jsou v souladu s technickými požadavky na výrobky.

§ 11

Autorizace

(1) Autorizací se pro účely tohoto zákona rozumí pověření právníké osoby k činnostem při posuzování shody výrobků stanovených podle tohoto zákona (dále jen „autorizovaná osoba“). Autorizací pro činnost podle tohoto zákona uděluje na žádost rozhodnutím Úřad po dohodě s ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, jejichž pravomocí se týká posuzo-

vání stanovených výrobků prováděné autorizovanými osobami. Nedojde-li k takové dohodě, rozhodne o autorizaci Úřad, jehož rozhodnutí může na základě podnětu dotčeného ministerstva nebo jiného ústředního správního úřadu zrušit vláda. Úřad v rozhodnutí o autorizaci stanoví podmínky pro dodržování jednotného postupu autorizovaných osob při jejich činnosti a vymezí jeho rozsah.

(2) Úřad může vydat rozhodnutí o autorizaci, pokud žadatel o autorizaci splňuje všechny podmínky k řádnému zajištění činnosti při posuzování shody, kterými jsou

- a) odborná úroveň ve vztahu k procesu posuzování shody,
- b) neexistence finančních nebo jiných zájmů, které by mohly ovlivnit výsledky činnosti autorizované osoby,
- c) vybavení vlastními zařízeními k technickým a administrativním úkonům a přístupnost k zařízení pro speciální posuzování,
- d) existence nezbytného počtu zaměstnanců s odborným výcvikem, znalostmi a schopnostmi,
- e) existence závazku zaměstnanců k mlčenlivosti o skutečnostech, o nichž se dozvídají při činnosti autorizované osoby,
- f) existence závazku uzavřít v rozsahu udělené autorizace smlouvu o provedení úkonů podle stanoveného postupu posuzování shody.

Při rozhodování o autorizaci lze využít zjištění prokázaných při akreditaci (§ 14 až 16). Na udělení autorizace není právní nárok.

(3) Úřad kontroluje, zda autorizované osoby dodržují ustanovení tohoto zákona a podmínky uvedené v rozhodnutí o autorizaci. Pověření zaměstnanci Úřadu jsou oprávněni vstupovat do objektů autorizovaných osob a vyžadovat předložení dokumentace související s činností autorizované osoby. Zaměstnanci autorizovaných osob jsou tuto dokumentaci povinni na žádost předložit.

(4) Neplní-li autorizovaná osoba podmínky stanovené v tomto zákoně a v rozhodnutí o autorizaci nebo pokud o to požádá, Úřad po projednání se zúčastněnými ministerstvy a jinými ústředními správními úřady rozhodnutí o autorizaci změny nebo zruší.

(5) Autorizace, jejich rozsah a změny se zveřejňují oznámením ve Věstníku Úřadu.

(6) Není-li pro posouzení shody stanoveného výrobku určena autorizovaná osoba, zabezpečí posouzení shody Úřad.

§ 12

Posuzování shody výrobků

(1) Vláda nařízeními stanoví

- a) výrobky, které představují zvýšenou míru ohrožení oprávněného zájmu a u kterých proto musí být posouzena shoda jejich vlastností s požadavky technických předpisů (dále jen „stanovené výrobky“),
- b) technické požadavky na tyto výrobky, pokud nejsou upraveny zvláštními právními předpisy,
- c) které ze stanovených výrobků musí být při uvádění na trh označeny českou značkou shody nebo jinou nařízením vlády stanovenou značkou, pokud to vyplývá z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.

(2) Za stanovené výrobky podle odstavce 1 se vždy považují i výrobky, které jsou uváděny na trh jako použité nebo repasované.

(3) Českou značku shody, která vyjadřuje, že stanovený výrobek odpovídá stanoveným požadavkům a že při posuzování shody byly dodrženy podmínky stanovené tímto zákonem, tvoří písmena CCZ. Vláda nařízením upraví grafickou podobu české značky shody, její provedení a umístění na výrobku, jeho obalu nebo v průvodní dokumentaci.

(4) Vláda upraví nařízením pro jednotlivé skupiny stanovených výrobků, v závislosti na jejich technické složitosti a míře možného nebezpečí spojeného s jejich užíváním, podmínky pro uvádění výrobků na trh, zahrnující postupy a úkony, které musí být splněny při posuzování shody (dále jen „postupy posuzování shody“), a to konkretizací nebo kombinací jednotlivých postupů posuzování shody. Jednotlivými postupy posuzování shody jsou zejména

- a) posouzení shody za stanovených podmínek výrobcem nebo dovozcem, popřípadě akreditovanou osobou,
- b) posouzení shody vzorku (prototypu) výrobku autorizovanou osobou,
- c) posouzení shody, při níž autorizovaná osoba zkouší specifické vlastnosti a namátkově kontroluje dodržení stanovených požadavků u výrobků,
- d) posouzení systému jakosti výroby v podniku autorizovanou osobou a provádění dohledu nad jeho řádným fungováním,
- e) posouzení systému jakosti výrobků v podniku autorizovanou osobou a provádění dohledu nad jeho řádným fungováním,
- f) ověřování shody výrobků s certifikovaným typem výrobku nebo se stanovenými požadavky, které provádí výrobce, dovozce, akreditovaná nebo autorizovaná osoba na každém výrobku nebo statisticky vybraném vzorku,
- g) ověřování shody každého výrobku se stanovenými požadavky autorizovanou osobou,
- h) dohled nad řádným fungováním systému jakosti v podniku autorizovanou osobou a v případě potřeby ověření shody výrobku s požadavky technických předpisů v etapě návrhu výrobku.

(5) Autorizovaná osoba je povinna provádět technická zjištění objektivně s vynaložením odborné péče

na úrovni poznatků vědy a techniky známých v době, kdy jsou prováděna.

(6) Náklady spojené s činností autorizované osoby při posuzování shody nese výrobce nebo dovozce. Cena za tyto výkony se sjednává podle zvláštního předpisu.²⁾

(7) Ustanovení předchozích odstavců se nepoužijí pro výrobky, u kterých zvláštní zákon stanoví jinak.³⁾

§ 13

Prohlášení o shodě

(1) Stanovené výrobky mohou výrobcí nebo dovozci uvést na trh jen po posouzení shody jejich vlastností s požadavky na bezpečnost výrobků stanovenými tímto zákonem a technickými předpisy (dále jen „posouzení shody“) způsobem odpovídajícím stanoveným postupům posuzování shody.

(2) Výrobce nebo dovozce stanoveného výrobku je povinen před uvedením výrobku na trh vydat písemné prohlášení o shodě výrobku s technickými předpisy a o dodržení stanoveného postupu posouzení shody (dále jen „prohlášení o shodě“). Náležitosti prohlášení o shodě stanoví vláda nařízením.

(3) Výrobce nebo dovozce je oprávněn označit stanovený výrobek, o kterém bylo vydáno prohlášení o shodě, českou značkou shody. Pokud je to stanoveno nařízením vlády vymezujícím stanovené výrobky, je výrobce nebo dovozce povinen každý výrobek označit českou značkou shody. Jestliže je posuzování shody vázáno na posouzení autorizovanou osobou, připojuje se její identifikační číslo k české značce shody.

(4) Doklady o použitém způsobu posouzení shody a prohlášení o shodě a podklady k němu v rozsahu stanoveném nařízením vlády je výrobce nebo dovozce povinen uchovat na území České republiky a kdykoliv poskytnout na vyžádání orgánu dozoru do deseti let od ukončení výroby, dovozu nebo uvedení na trh. Tato doba může být nařízením vlády upravujícím stanovené výrobky určena odchylně.

(5) Distributor nesmí distribuovat stanovené výrobky, u kterých nemá písemné ujištění o tom, že výrobce nebo dovozce vydal prohlášení o shodě. Toto písemné ujištění je distributor povinen každému na jeho žádost

- a) předložit k nahlédnutí nebo
- b) na náklady žadatele nejdéle do 20 dnů vydat distributorem potvrzenou kopii.

(6) Prohlášení o shodě nezabývá výrobce a dovozce odpovědností za vady výrobků ani za škody jimi způsobené.

§ 14

Akreditace

(1) Akreditací se pro účely tohoto zákona rozumí postup, na jehož základě se vydává osvědčení o tom, že právnická nebo fyzická osoba, která o ni požádala, je způsobilá ve vymezeném rozsahu provádět zkoušky výrobků, kalibraci měřidel a certifikační nebo jinou obdobnou technickou činnost.

(2) Náklady spojené s akreditací hradí žadatel o akreditaci. Cena se sjednává podle zvláštního předpisu.²⁾

(3) Provádění akreditace v rozsahu vymezeném tímto zákonem zaručuje stát.

§ 15

Podmínky pro pověření k provádění akreditace

(1) Ministerstvo může svým rozhodnutím pověřit prováděním akreditace právnickou osobu (dále jen „akreditující osoba“). Toto pověření je nepřevoditelné. Po dobu, po kterou je toto rozhodnutí platné, nesmí být touto činností pověřena jiná právnická osoba. Na udělení pověření není právní nárok.

(2) Ministerstvo rozhoduje o pověření právnické osoby k provádění akreditace na základě její žádosti. Posuzuje při tom zejména, zdali právnická osoba bude schopna plnit podmínky stanovené tímto zákonem.

(3) Neplní-li akreditující osoba podmínky stanovené v tomto zákoně nebo v rozhodnutí o pověření nebo pokud o to sama požádá, Ministerstvo rozhodnutí o pověření zruší.

(4) Rozhodnutí o pověření akreditující osoby a zrušení tohoto rozhodnutí zveřejní Ministerstvo ve formě sdělení ve Sbírce zákonů České republiky.

(5) Náklady, které akreditující osobě vzniknou při činnostech vyplývajících z mezinárodní spolupráce v oblasti akreditace, hradí stát.

(6) Pokud není provádění akreditace zabezpečeno akreditující osobou, zabezpečuje ji Úřad.

(7) Pro udělení pověření k provádění akreditace musí právnická osoba žádající o akreditaci splňovat tyto podmínky:

- a) nestrannost vzhledem k žadatelům o vydání osvědčení o akreditaci s vyloučením všech vlivů, které by mohly ovlivnit objektivitu akreditace,
- b) zabezpečení souladu podmínek a postupů posuzování žadatelů s pravidly mezinárodních organizací zabývajících se akreditací uznanými příslušným orgánem České republiky (dále jen „akreditační pravidla“),
- c) plnění povinností vyplývajících z členství v mezi-

²⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb.

³⁾ Např. zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.

- národních organizací zabývajících se akreditací uznaných příslušným orgánem České republiky,
- d) finanční stabilita a zajištění zdrojů potřebných pro správu akreditačního systému,
- e) personální zabezpečení činnosti stálými zaměstnanci.

(8) Další podmínky může stanovit Ministerstvo v rozhodnutí o pověření, zejména je-li to nezbytné pro zapojení do mezinárodní spolupráce v oblasti akreditace.

§ 16

Osvědčení o akreditaci

(1) Akreditující osoba vydá právnické nebo fyzické osobě na její žádost osvědčení o akreditaci. Toto osvědčení vydá, pokud žadatel splňuje akreditační pravidla pro zkoušení výrobků, kalibraci měřidel a certifikační nebo jiné obdobné technické činnosti a nemá žádné obchodní, finanční nebo jiné zájmy nebo vazby, které by mohly ovlivnit jeho nálezy. Osvědčení o akreditaci vymezuje předmět, rozsah a podmínky těchto činností a dobu, na kterou bylo vydáno.

(2) Vydaná osvědčení se zveřejňují ve Věstníku Úřadu.

(3) Akreditující osoba provádí dozor nad dodržováním akreditačních pravidel. Zjistí-li nedostatky v plnění těchto pravidel, podle závažnosti nedostatků pozastaví účinnost osvědčení nebo je odejme.

§ 17

Uznávání zahraničních dokumentů a značek

(1) Úřad může obvykle na zásadě vzájemnosti uznávat zahraniční dokumenty (certifikáty, osvědčení apod.) jako dokumenty osvědčující posouzení shody nebo zahraniční značku jako českou značku shody podle tohoto zákona, popřípadě jako podklady k posouzení shody, pokud je zabezpečena úroveň oprávněného zájmu odpovídající požadavkům příslušných technických předpisů. Za stejných podmínek může autorizovaná osoba uznat výsledky zkoušek a zjištění provedených v zahraničí.

(2) Úřad zveřejňuje skutečnosti podle odstavce 1 věty první oznámením publikovaným ve Věstníku Úřadu.

HLAVA IV

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

§ 18

Dozor

Dozor nad tím, zda pro stanovené výrobky uváděné na trh bylo vydáno prohlášení o shodě a zda

vlastnosti stanovených výrobků uvedených na trh a náležitosti posouzení shody odpovídají stanoveným podmínkám vydaného prohlášení o shodě, provádí Česká obchodní inspekce⁴⁾ (dále jen „orgán dozoru“).

§ 19

Pokuty

(1) Orgán dozoru uloží pokutu do výše 20 milionů Kč tomu, kdo

- neoprávněně nebo klamavě užil českou značku shody, certifikát nebo prohlášení o shodě nebo kdo je padělal nebo zfalšoval,
- vedl na trh nebo distribuoval stanovené výrobky bez prohlášení o shodě nebo s nepravdivým prohlášením o shodě nebo bez stanoveného označení českou značkou shody,
- nesplnil rozhodnutí o ochranném opatření.⁵⁾

(2) Výrobcům, dovozcům nebo distributorům, kteří neposkytnou orgánu dozoru ve stanovené lhůtě požadované podklady nebo pravdivé informace nebo neumožní jejich prověření nebo nesplnili povinnosti vyplývající z § 13 odst. 4 nebo odst. 5 druhá věta nebo jinak ztěžují postup řízení, může uložit orgán dozoru pokutu do výše 1 milionu Kč.

(3) Úřad na základě podnětu, který obdrží, nebo na základě vlastního zjištění, uloží pokutu do výše 1 milionu Kč tomu, kdo

- neoprávněně označil dokument značkou ČSN,
- neoprávněně rozmnožil nebo rozšířil normu,
- neoprávněně vystupoval jako akreditující osoba nebo jako autorizovaná osoba nebo jako osoba, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci,
- neoprávněně vydal osvědčení o akreditaci nebo certifikát.

(4) Při ukládání pokut se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(5) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy se orgán oprávněný k uložení pokuty dozvěděl o porušení povinností, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k porušení takové povinnosti došlo.

(6) Pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty.

(7) Pokuty vybírá a vymáhá podle zákona o správě daní a poplatků⁶⁾ orgán, který je uložil.

(8) Výnos pokut uložených podle tohoto zákona je příjmem státního rozpočtu.

(9) Uložením pokuty není dotčena povinnost k náhradě škody.

⁴⁾ Zákon ČNR č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 7a zákona ČNR č. 64/1986 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 20

Řízení

V řízení o pověření právnické osoby k tvorbě a vydávání norem nebo o odnětí tohoto pověření, o pověření právnické osoby k akreditaci nebo o odnětí tohoto pověření, o autorizaci nebo jejím odnětí a o ukládání pokut nebo ochranných opatření se postupuje podle správního řádu.⁷⁾

§ 21

Přechodná ustanovení

(1) Na stanovené výrobky uvedené na trh před nabytím účinnosti nařízení vlády vydaného podle § 12 odst. 1 se vztahují předpisy platné v době jejich uvedení na trh, pokud právní předpisy výslovně nestanoví jinak.

(2) Dosavadní technické normy označené ČSN a platné ke dni účinnosti tohoto zákona se považují za normy podle tohoto zákona.

(3) Právnické nebo fyzické osoby oprávněné k podnikatelské činnosti a správní úřady jsou do 31. prosince 1999 povinny řídit se těmi ustanoveními norem, která jsou označena jako závazná podle § 3 zákona č. 142/1991 Sb., ve znění zákona č. 632/1992 Sb. Pokud byla závaznost příslušných ustanovení norem stanovena na základě stanovisek ministerstev nebo jiných ústředních správních úřadů, povolují výjimky ze závaznosti uvedených ustanovení tato ministerstva nebo jiné ústřední správní úřady.

(4) Řízení zahájená podle § 29 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění pozdějších předpisů, se dokončí podle dosavadních předpisů.

(5) Autorizace udělené podle dosavadních předpisů o státním zkušebnictví se považují za autorizaci podle tohoto zákona nejdéle po dobu dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona.

(6) Řízení o schvalování a certifikaci výrobků zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona se dnem účinnosti tohoto zákona zastavují, pokud se výrobce nebo dovozce se státní zkušebnou do té doby nedohodnou jinak. Pokud nařízení vlády vydané podle tohoto zákona stanoví posouzení shody za účasti autorizované osoby, posoudí autorizovaná osoba shodu příslušného výrobku podle postupu posuzování shody stanoveného příslušným nařízením vlády bez žádosti, s využitím dosavadních zjištění. V ostatních případech předá státní zkušebna výsledky dosavadních zjištění přihlašovatel.

(7) Rozhodnutí o schválení výrobků nebo o certifikaci výrobků vydaná podle dosavadních předpisů o státním zkušebnictví se po dobu jejich platnosti považují za certifikáty prokazující shodu ve smyslu tohoto zákona a mohou být použity jako podklad pro prohlášení o shodě podle § 13 odst. 2 tohoto zákona. Platnost těchto rozhodnutí zaniká uplynutím doby

v nich uvedené. Pokud v těchto rozhodnutích není uvedena doba platnosti, zaniká jejich platnost uplynutím pěti let od účinnosti tohoto zákona.

(8) Osvědčení o akreditaci, která vydal před účinností tohoto zákona Český institut pro akreditaci, zůstávají v platnosti po dobu v nich uvedenou, pokud nebudou zrušena podle tohoto zákona.

§ 22

Zmocnění

Vláda vydá nařízení k provedení § 12 a 13.

ČÁST DRUHÁ

ZMĚNA A DOPLNĚNÍ NĚKTERÝCH ZÁKONŮ

HLAVA I

ZMĚNA A DOPLNĚNÍ ZÁKONA

ČESKÉ NÁRODNÍ RADY

Č. 64/1986 Sb., O ČESKÉ OBCHODNÍ INSPEKCI,
VE ZNĚNÍ ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY
Č. 240/1992 Sb.

§ 23

Zákon České národní rady č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění zákona České národní rady č. 240/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 2 písm. f) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které včetně poznámky č. 1a) zní:

„g) zda bylo vydáno prohlášení o shodě pro stanovené výrobky uváděné na trh, dále zda vlastnosti stanovených výrobků uvedených na trh a náležitosti posouzení shody odpovídají stanoveným podmínkám vydaného prohlášení o shodě.^{1a)}“

^{1a)} Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.“.

2. V poznámce č. 1) pod čarou se vypouštějí slova: „Zákon č. 142/1991 Sb., o československých technických normách.“.

3. § 4 odst. 1 písm. d) zní:

„d) odebírat za náhradu od kontrolovaných osob potřebné vzorky výrobků nebo zboží k posouzení jakosti a bezpečnosti těchto výrobků nebo zboží. Za odebrané vzorky výrobků nebo zboží se kontrolované osobě poskytne náhrada ve výši ceny, za kterou se výrobek nebo zboží v okamžiku odebrání vzorku nabízí. Náhrada se neposkytne, jestliže se jí kontrolovaná osoba vzdá. Nárok na náhradu nevzniká, pokud jde o výrobek nebo zboží, které nesplňuje požadavky stanovené zvláštními předpisy.“.

⁷⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

4. V § 4 odst. 1 písm. e) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky č. 1b) zní:

„f) vstupovat do objektů výrobce, dovozce nebo distributora a vyžadovat předložení příslušné dokumentace a poskytnutí pravdivých informací. Výrobce, dovozce nebo distributor může být inspektorem vyzván, aby mu zajistil a předložil odborná vyjádření autorizované osoby k předmětu dozoru, nebo si k dozoru může inspektor autorizovanou osobu za úhradu přizvat. Cena za výkony autorizované osoby se sjednává podle zvláštního předpisu.^{1b)}“

^{1b)} Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb.“.

5. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který zní:

„§ 7a

(1) Ředitel inspektorátu je oprávněn uložit rozhodnutím výrobcí, dovozci nebo distributorovi ochranné opatření, kterým je

- a) pozastavení uvádění výrobku nebo jeho výrobních partií na trh na určenou dobu v případě podezření na nebezpečí vážného ohrožení zdraví nebo bezpečnosti osob, majetku nebo přírodního prostředí (dále jen „oprávněný zájem“),
- b) zákaz uvádění výrobku nebo jeho výrobních partií na trh nebo rozhodnutí o stažení těchto výrobků z trhu, popřípadě i z používání v případě, ve kterém výrobky prokazatelně mohou ohrozit oprávněný zájem,
- c) stanovení povinnosti účinným způsobem bezodkladně informovat o tomto nebezpečí osoby, které by mohly být vystaveny nebezpečí plynoucímu z výrobku, a to v případech, ve kterých bylo uloženo ochranné opatření podle písmene a) nebo písmene b).

(2) Odvolání podané proti rozhodnutí o ochranném opatření nemá odkladný účinek.

(3) Náklady spojené s plněním ochranných opatření hradí ten, kdo výrobky ohrožující oprávněný zájem uvedl na trh.

(4) Zjistí-li inspektoři neplnění povinností výrobcem, dovozcem nebo distributorem, hradí náklady spojené s dozorem a s činností autorizovaných osob výrobcem, dovozce nebo distributor.“.

6. V § 17 odst. 1 se slova „pokuty nebo pořádkové pokuty“ nahrazují slovy „pokuty, pořádkové pokuty nebo ochranného opatření“.

HLAVA II

ZMĚNA A DOPLNĚNÍ ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY č. 20/1993 Sb., O ZABEZPEČENÍ VÝKONU STÁTNÍ SPRÁVY V OBLASTI TECHNICKÉ NORMALIZACE, METROLOGIE A STÁTNÍHO ZKUŠEBNICTVÍ

§ 24

Zákon České národní rady č. 20/1993 Sb., o za-

bezpečení výkonu státní správy v oblasti technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví, se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 se vypouští písmeno d), v písmenu c) se čárka nahrazuje tečkou.

2. Část druhá zní:

„ČÁST DRUHÁ

Působnost orgánů státní správy v oblasti technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví

§ 3

Ministerstvo v oblasti technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví

- a) vypracovává návrh koncepce rozvoje tohoto odvětví,
- b) řídí Úřad a Český metrologický institut,
- c) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Úřadu.²⁾

§ 4

Úřad v oblasti technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví

- a) řídí a zabezpečuje metrologii v rozsahu stanoveném zákonem³⁾ Federálnímu úřadu pro normalizaci a měření,
- b) zabezpečuje jednotnost a správnost stanovených měřidel a měření a výkon státní metrologie v rozsahu stanoveném zákonem,³⁾
- c) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím metrologických orgánů,⁷⁾
- d) zabezpečuje organizaci přípravy převzetí technických předpisů Evropských společenství přejímaných nařízeními vlády,
- e) smluvně zabezpečuje úkoly vyplývající z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, a úkoly vyplývající z požadavků ministerstev a jiných ústředních správních úřadů.

§ 5

Český metrologický institut zabezpečuje odbornou a výkonnou činnost státní metrologie v rozsahu stanoveném zákonem Československému metrologickému ústavu a Státnímu metrologickému inspektorátu.⁹⁾

²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

³⁾ Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii.

⁷⁾ § 4 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb.

⁹⁾ § 14 a 15 zákona č. 505/1990 Sb.“.

3. Poznámky č. 4), 5), 6), 8) a 10) se vypouštějí.

4. Poznámka č. 11) zní:

¹¹⁾ § 13 odst. 2 písm. c), § 16, 20 a 21 zákona č. 505/1990 Sb.“.

ČÁST TŘETÍ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 25

Zrušují se:

1. Zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění zákona č. 54/1987 Sb., zákona č. 194/1988 Sb., zákona č. 479/1992 Sb. a zákona č. 539/1992 Sb.
2. Zákon č. 142/1991 Sb., o československých technických normách, ve znění zákona č. 632/1992 Sb.
3. Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 104/

/1984 Sb., o ověřování zbraní a kontrole střeliva pro civilní potřebu.

4. Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 101/1988 Sb., o certifikaci výrobků, ve znění vyhlášky č. 233/1993 Sb.
5. Vyhláška Federálního úřadu pro normalizaci a měření č. 585/1992 Sb., kterou se provádí zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění vyhlášky č. 232/1993 Sb.

§ 26

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem sedmého kalendářního měsíce po dni vyhlášení.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Chomutov:** DDD Knihkupectví-Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Karlovy Vary:** SEVT, a. s., Sokolovská 53; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Kolín 1:** Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Kniha M + M, Lipová 806, Knihkupectví Růžicka, Šefíková 529/1057; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, Knihkupectví Z. Petrová, Pasází Sv. Jana a Za Pasází; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** ALBERTINET, Revoluční 1/655, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADATUR, Hybernská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** B. Wellemínová, Dittrichova 13; **Praha 4:** Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplíce:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** M. K.-HESPO, areál Pozemních staveb; **Znojmo:** Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od za evidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.